

faa mindre at betale og de store Blade mere. Naar man overhovedet skal have Betaling efter Vægt, var det jo saa rationelt og lige til, som det kunde være, men Bladforeningen satte sig i Bevægelse, og den vilde ikke give noget for de Blade, som ikke vejede over 35 g. Det minder noget om den gamle Betragtning: Gør, hvad I vil, men sørg for, at min Hassan med de skæve Ben ikke kommer noget til. Imidlertid har jo nu den højtærede Minister ment at burde give efter for dette Pres og har altsaa beholdt den gamle Grænse, saa at der for de fleste Blade intet bliver at betale efter Vægt. Det er de store københavnske Blade og nogle ganske faa Provinsblade, som kommer ind under Vægtbestemmelsen, men samtidig er der ganske vist gjort den Forandring, at Betalingen ikke springer op med 50 pCt.'s Forøgelse, saa snart Vægten overskrider 35 g, men at den stiger ganske jævnt. Naar man kommer over de 35 g, betaler man noget vist for hver overskydende 100 g, for de Blade, som naar over Grænsen, er Betalingen jævnt stigende, efter som de vejer mere eller mindre. Jeg vilde have foretrukket, at man var blevet ved Ministerens Forslag, for det var der meget bedre Mening i, men jeg vil udtrykkelig tilføje, at det Blad, af hvilket jeg staar som Medudgiver, ikke vilde have tjent ved den Maade, Ministeren havde foreslaaet, og som jeg altsaa anbefaler. Det Blad vilde for Øjeblikket have mere Fordel af den anden Maade, men den er ikke rationel, og jeg mener, at man burde have benyttet Lejligheden nu, da man rører ved Postloven, til at gøre det paa den mest rationelle Maade.

Nu siges det, at den Betaling, Postvæsenet skal have af Bladene i det hele taget, er lav, og det er rimeligt nok. Jeg ved ikke, hvorledes det er i andre Lande, men det forekommer mig, at jeg har set et Sted i Motiverne eller i en Udtalelse af den højtærede Minister, at andre Steder betaler de mere for deres Blade. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at der er en Fordel, som Postvæsenet har, ikke af Omdelingen, men deraf, at det har Regnskabet, og det er den, at Postvæsenet ligger inde med Abonnementsbetalingen en stor Del af Aaret og altsaa kan trække Renter deraf. Selve Betalingen for Inkassations er for Resten høj nok, 10 pCt. af Abonnementsprisen for de Blades Vedkommende, som gaar ud over flere Poststeder, og 5 pCt. for de andre. Det er jo et godt Inkassations-salær, men det andet, som kommer til, er jo slet ikke saa lidt. Af Statsrevisionsbetænk-

ningen fremgaar det, at det er henad en 3 Mill. Kr., som Postvæsenet saaledes ligger inde med og saaledes kan trække Renter af, for omtrent $\frac{1}{3}$ deraf hele Aaret, for $\frac{2}{3}$ 8 Maaneder og for $\frac{1}{3}$ 4 Maaneder. Det giver jo da nogen Indtægt.

Der er ogsaa foreslaaet enkelte andre Forandringer i Postloven. Der er blandt andet indført Postindkasseringer ved Siden af Postoprævninger, og det er muligt, at der kan være Tilfælde, hvor saadant vil være at foretrække. Saa vidt jeg kan skønne, er Forskellen den, at man ved Postindkassering kan præsentere den, der skal betale, selve Kvitteringen aaben, eller i hvert Flad det Dokument, ifølge hvilket Oprævningen finder Sted. Noget saadant har man i andre Lande, og der kan i hvert Fald ikke være noget til Hinder for ogsaa at indføre det hos os.

Dernæst er hele Postloven trykt op og samlet, og det sætter jeg, ligesom det ærede Medlem, der talte før mig (Poul Rasmusen), Pris paa. Da Forslaget til Postloven har faaet den Form, det nu har, under særlig sagkyndig Vejledning i det andet Ting, idet Ordføreren dér, det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow), er ganske særlig inde i det Forhold, vil jeg tro, at der ikke er noget at indvende med Hensyn til Forslagets tekniske Bygning i det hele taget.

Da vi havde faaet Postloven af 1888, udkom der en kongelig Anordning om Posternes Benyttelse, der gav nærmere Regler med Hensyn til Postlovens Gennemførelse i alle Enkeltheder. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om vi efter denne Fornyelse af Postloven kan vente en lignende Anordning. Det har nogen Interesse særlig for Bladene, thi i denne Anordning er der adskillige Bestemmelser, som ikke staar i Postloven, og saadanne Bestemmelser kan altsaa gøres enten lempeligere eller strengere. I Anordningen er der en Bestemmelse om, at naar et Blad har Ekstranumre, regnes disse ikke med ved Omdelingsporto, før de naar over $\frac{1}{3}$ af det normerede Antal. Naar altsaa et Blad udkommer med 76 Numre regelmæssigt i et Kvartal — det gør de fleste Provinsblade —, kan et saadant Blad altsaa udgive 85 Numre uden at faa noget Tillæg i Porto. Rigtig nok er det nu forudsat efter den nye Bestemmelse, at det vil faa Tillæg efter Vægt, thi det hedder jo udtrykkelig, at der skal betales for Vægten af alle de Blade, som er ekspederet. Denne Ret til Overskridelse har en ikke ringe Interesse for adskillige Blade, særlig de Blade, der ikke, som det nu er moderne, er indrettet paa at blive